

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 76 (1987)

В. Търново, сряда, 24 юни 1964 г.

Цена 2 стотинки

ВИСОКО КАЧЕСТВО НА НОВИТЕ ПРОИЗВОДСТВА

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ
1944 ★ 1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

Въпросът за подобряване качеството на продукцията беше поставен с изключителна острота на Осмия конгрес на Партията. С успешното решаване на тази важна задача най-непосредствено е свързано по-нататъшното развитие на нашата икономика, по-пълното задоволяване потребностите на народа от промишлени изделия и хранителни стоки. Подобряването на качеството на продукцията, особено на тази, в която нашата страна се специализира, ще спомогне за увеличаване на износа и повишаване на неговата ефективност. Всичко това беше изтъкнато с особена сила на Националното съвещание по качеството на промишлената продукция, състояло се в сряда на юни т. г.

Проблемът за качеството е от особена важност за машиностроителната промишленост, тъй като голяма част от нейната продукция се изнася.

В машиностроителните предприятия на нашия окръг се усвояват редица нови производства, като бетонобръкачки, избиратели, багери в Машиностроителния завод „Червена звезда“ — гара Дебелец, минни вагонетки, трансмисии във „Варгянка“ — Павликени, везни в Завода за автоматични везни — Лясковец, радиоприемници във В. Търново, електротелефони в новия завод в Горна Оряховица и др.

Независимо от това, че работническите колективи на предприятията са постигнали известни успехи в подобряване на качеството и технико-икономическите показатели на усвояваните нови производства, все още са налице редица недостатъци, които пречат на работата. Почти навсякъде в разработката на конструктивната и технологичната документация от съответните служби на предприятията се допускат много грешки, които водят до бракуване на детайли, хабене на материали и губене на време за изправяне то им. Част от тях идват от небрежността и невниманието на отделни конструктори и технологи и от слабия контрол по тяхната работа. А друга част е в резултат на незнанието и неопитността на някои от тях, както е примерът с разработване на документацията на везните в ДЗ АВ — Лясковец.

Разработването на конструктивните и технологичните документи трябва да се възлага на по-опитни и знаещи хора. Наред с това е необходимо ръководствата на предприятията да направят необходимото за повишаване квалификацията на инженеротехническите работници и за привличане на нови специалисти. Нужно е да се подобри техническата информация сред производствените и инженерно-техническите работници. Те да бъдат запознати със световните достижения в областта на тяхната работа и конструираните и изработваните от тях изделия да отговарят на нивото на световното производство.

Досегашната работа показва, че все още е слабо участието на икономистите в конструиране-

то и произвеждането на новите изделия. С тяхна помощ ще може да се подобри икономиката не само на производството на изделието, но и икономиката на експлоатацията — досега забравена от тях. С участието на икономистите ще могат по-пълно да се разработват необходимите разчети, свързани с трайността, надеждността на изделието и неговата безотказна работа в експлоатацията. Тук възниква въпросът: шом ние искаме да подобряваме качеството на изделието и неговите технико-икономически показатели то трябва да се изучава непосредствено в промисла на експлоатацията. Освен това не бива дълготрайността на изделието, изискваща някои разходи, да се принася в жертва на себестойността на неговото изготвяне.

Опитът показва, че без стандартизацията, унификацията и типизацията не може днес да се води ефективна борба и да се постигнат бързо добри резултати в подобряване качеството на нововъвежданата продукция. А все още малко и неправилно от предприятията в окръга по нещаването на тези въпроси. Не се изпълняват препоръките на окръжната конференция по стандартизацията, унификацията, типизацията и нормализацията. Все още много наши предприятия произвеждат изделия с лош външен вид и опаковка. Затова е необходимо при конструирането на новите изделия високо качество на изработката да се съчетава с художественото им оформяване.

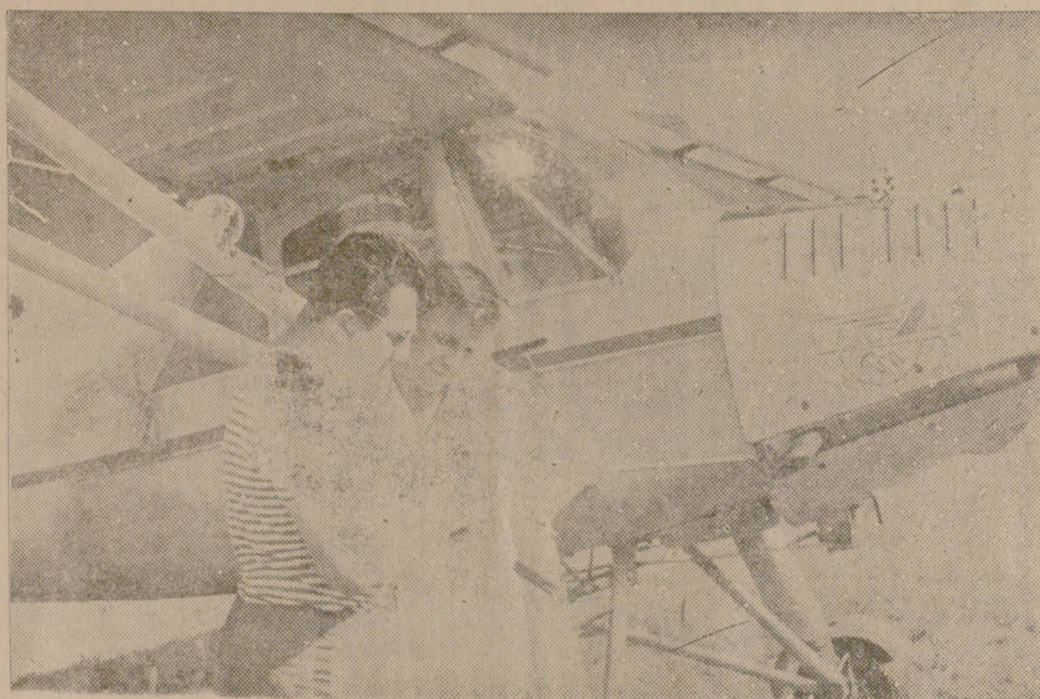
Изработването на прототипите на усвояваните на машинните е необходимо да става от прототипните групи и участници, като се отдели по-голямо внимание от страна на техническите отдели на предприятията. Не бива да се допуска в никакъв случай изработването на прототипите да върви успоредно със серийното производство на същите изделия, защото грешките при изработването на прототипа ще се повтарят и ще се губи много време и материали за тяхното отстраняване при серийното производство.

Трябва да се спазват точно утвърдените правилници за усвояване на неговите изделия и да се търси най-строга отговорност на нарушителите.

Технологичната дисциплина е закон за производството. Затова нейното спазване трябва да бъде най-стриктно, да не се допуска подмяната на материали и операции. За тази цел следва да се вземат мерки за подобряване работата на снабдителните отдели, за усъвършенстване на производствено-техническата база. Контролът върху качеството на продукцията да стане постоянен и да се извършва от добре квалифицирани работници.

Дълг е на партийните, профсъюзните и комсомолските организации, на участниците в движението за комунистически труд да поведат още по-упорита борба за високо качество, за усъвършенстване на конструираните на произвежданите машини и съоръжения.

Досегашната работа показва, че все още е слабо участието на икономистите в конструиране-

СОЛИДНА ОСНОВА

Работниците от Машиностроителното предприятие „Първи май“ в с. П. Тръмбеш преизпълниха шестмесечния си план до 20 юни с две на сто. След като прецени възможностите си, трудовият колектив обеща до края на месеца да достигне 106 на сто изпълнение на плана.

Младешката бригада „Пеню Пенев“ продължава да държи първото място в съревнованието. Работниците, след като се запознаха с материалите на Националното съвещание по въпросите на качеството, набелязаха мерки да произведат само висококачествена продукция. Комсомолците, ръководени от своя бригадир Иван Панов, рещиха да разнообразят своята дейност. В чест на 20-годишнината на социалистическата революция те ще поемат шефство над една от най-добрите младежки крафферии в окръга. Преди Девети септември те ще й подарят за обзавеждане 20 поилки и 10 комплекта резервни части. Подаръкът ще бъде произведен в извършено време.

М. Понев
Б. Николов
от Обществения редакция на в. „Борба“ в П. Тръмбеш

ХУБАВ ПОДАРЪК

Радостна новина сподели колективна на керамичния цех в с. Дебелец. Двете бригади със сменен ръководител Желязко Узунов изпълниха шестмесечния си план. Близко 400 хиляди тухли над произведението ще бъдат направени до края на месеца. Така колективът на цеха ще изпълни обещанието си в чест на юбилейния празник да произведе 300 хиляди тухли над плана. Задачата през следващото тримесечие следва да бъде да се затвърдят постигнатите успехи, трябва да бъдат произведени още 3 700 000 тухли. Те ще бъдат направени.

С. Узунев

Борбата против житната дървеница в кооперативното стопанство в с. Ресен се води от самолет на Чехословашката селскостопанска авиация.
НА СНИМКАТА: Ладислав Червен — пилот и Ян Свобода — механик — уточняват района на полета.

С добро име за качеството

Около 80 души работници и работнички, на три смени, денонощно са на своя трудов пост край машините в щанцовия цех на Промкомбината в Свищов. С фирмата на предприятието най-редовно се изпращат разнообразни сита за фуражомелки, за каменотрошачки и др. Откакто в цеха е въведено многостановото лентоприване на ламарина, качеството на тази продукция за-

воюва добро реиме. Отпадъчните материали тук се използват рационално. Правят се машинки за мекти папки, щанцоване на ламаринки за шайби, копчета за столове, шайби — подложки за различни болтове. Наскоро цехът бе удостоен със звание „Цех за комунистически труд“. Тези думи щанцовите се поправиха с голям трудов успех. Обещанието, дадено в чест

на 20-годишнината от Девети септември да произведат над плана продукция за 31 000 лв. е вече изпълнено.
Гордост за колектива е бригадата на Светослав Томов. За пример служат работниците Ангел Костанов, Стоян Димитров, Тодор Лазаров, Йордан Ивчев, Цветанка Илиева, Йонка Илиева и Николка Горанчева.

Д. Бързев

НЕ МУ ПРОВЪРВА
на Юсмен Акманов Ковача на момиче и това си е. Той горещо желае да отгледа син да му предаде „тайните“ на своя занаят, да остави достоен заместник. На Юсмен, обаче, беше предложена друга свобода — дъщеря! И те му се наричаха не една, две или три, а пет — Ирмис, Мюмоне, Рахима, Джемиле, и Айше.

МЮМОНЕ

Растяха дъщерите на Юсмен. И колкото те ставаха по-големи, толкова и гняздото под бедната стряха на страхиловския ковач ставаше все по-тясно. И хлябът върху малката софичка, на която Юсмен изкусно бе изковал три железни крачета, се оказваха все по-недостатъчен за седемте чифта ръце.

Хляб! Първа отлетя от бащиното си гняздо Ирмис. Тя постъпи на работа в свило-точната фабрика „Филит“ — Велико Търново.

Ето, че пораста и Мюмоне. Издана стройна и нежна снага, като ония правостойки и нежни фиданки, които растяха в страхиловските градини. Лицето й бе кръгло, мило и хубаво. Над отвореното й чело се спускаше непокорно буйната й коса. Изпод нея последица замечано две дълбоки, тихи, кафяви очи. Трудно издържаша на този поглед момичите. Не издържа и Ахмед Курдов. . . Пък и Мюмоне. . . Тя склони глава на неговото „рамо и сви-ха“ собствено семейно гняздо.

— Какво правиш, Мюмоне, та ти си едва 15-годишна?

— Нищо, — отвърна сама на себе си тя — Та нали и другите турчинки се омъжват на таквава възраст! . . .

Това стана във Велико Търново през 1937 година. На следващата година едно шестнадесетгодишно момиче, което си с пестроцветно фередже, прекрочи боязлив прага на фабрика „Филит“.

За кратко бе, обаче, радостта на Мюмоне. На третия ден тя допусна грешка в работата си. Как не увещаваха и молиха свирепият господарски инструктор Маджаров! Той остана непреклонен и изгони веднага от работа Мюмоне. Лудо риде тя в този ден. Много обиди и много

мъка се наляха в нейното сърце. Много омраза и ненавист се заредиха към чорбаджийския Мюмоне и преста отива на работа. Минават дни, годините. Подавачката „стан-точка“. Под изкуните й и червсти ръце излизат десетки, стотици килограми доброкачествена коприна. Господарите обаче, са много алчни за да дават на Мюмоне заслуженото.

Бедната точка! Забулена с фередже, с невесте, тя не почувства отначал така осезателно силата и обаянието на Народната власт. Това стана, едва когато изгониха злите господари и фабриката стана народна.

Мюмоне, ти мечтаеше страстно за радост, за красота, за щастие в живота. Сега ти можеш да ги получиш. . .

— Да-а, другари — отвърна безмълвно Мюмоне, — ще ги получа, но ще си ги извоювам сама! Ще покажа какво може дъщерята на бедния ковач. . .

През 1949 година се носеше славата на многомашиночната Емине Кочева от свило-точната фабрика „Дунавска коприна“ — Русе. Най-добрите точачки от фабрика „В. Коларов“ във Велико Търново отидоха за обмяна на опит. Между тях беше и Мюмоне. Още щом се върна тя веднага премина на машина и по-ловина. После — на дая, на три, четири, пет, шест! Тя е превърна в истински жив автомат. Сновете от казан на казан. Очите й бяха съсредоточени. Движенията на ръцете точни и строго отмерени.

Успехите на Мюмоне не останаха невъзградени. През 1951 година тя е на национално състезание на първенците в София. Тогава тя получи и най-високата за нея правителствена награда „Народен орден на труда“ — златен.

— Разбирате ли? Плаках, плаках тогава от радост, от

ТЕМА НА ПЕЧАТА

РАЗДЕЛНАТА ЖЪТВА

Големи предимства, които разделната жътва показва през последните 3-4 години, са добре известни. По този начин жътвата започва няколко дни по-рано — в началото на востъчната зрялост. Жърното от пожънатите с виндурери растения е по-добре охранено, с по-високо абсолютно и относително тегло, по-чисто е, има по-ниска влажност. Това е много важно, тъй като жърното в повечето случаи може да се прибере направо в складовете. Значителен е и икономическият ефект, който за отделно стопанство може да възлезе на няколко хиляди лева.

Виндурерите са високопроизводителни машини, които за разлика от комбайните могат да работят и при влажни посеви. С оглед на пълното им използване те обезпечават жътвата работят на две смени. Предвид на по-влагното лято жътвата следва да се извърши не по-ниско от 12-15 см., за да могат откосите да изсъхнат бързо и от долната страна. Не бива, обаче, да се увеличава във височина жътвата — над 18-20 см. — понеже стържните не може да издържи тежестта на откоса, ляга на земята и силно се затруднява работата на подборите. За избягване загубите от разпиляването на жърно, подборането на откосите трябва да започне не по-късно от 3-4 дни след пожътването с виндурер.

През тази година разделната жътва трябва да се приложи най-широко и като средство за борба с житната дървеница. Пшеничните посеви в редица стопанства са нападнати от нея в големи размери. Освен с химически средства, борбата с житната дървеница трябва да продължи и успешно да се води и по механичен начин, главно с прибирането на реколтата във востъчна зрялост. Този начин на борба следва да се приложи първо на онези площи, които имат голяма пълнота на ларви. Установено е, че, когато реколтата се прибере в къси срокове, дървениците не могат да се доизхранят и не успяват да натрупат достатъчно машини за успешното си презимуване.

Необходимо е също така широко да се използва и при-способленията към комбайните за механично прибиране на дървениците.

Особено внимание на разделното прибиране на реколтата да се обърне в ТКЗС Млазареве, Б. черква, Дъскот, Драганово, Ореш, Ресен, в района на МТС — В. Търново и други, където минимална година сериозно бе подценен този въпрос.

Хр. ФЪРТУНОВ
Ст. РИЗОВ

ЗЛАТНИЯТ ФОНД НА ОКРЪГА

Щастие! — с възклицание говори за тези моменти Мюмоне. — Когато съм мислила, че работниците в нашата страна ще бъдат на такава почит и уважение, още повече от нас — малцинствата!

През 1953 година записват в производството досега на Мюмоне най-хубавите думи: „Работи по плана за 1960 година!“ Да, 1960 година! . . . Напревара с петилетките.

Изкусната свилоточка не скъпи своето умение и знание — обучава по-малките си другари. Всички ония, на които е помогнала са станали ударници и първенци в производството. Много имена може да се посочат, като това на Мара Алексиева, Стефка Христова, Величка Пенчева, Василе Гавалова и др.

И сега Мюмоне е в групата на най-добрите производственици в предприятието. Тя работи в бригадата на Йорданка Стефанова, тази бригада, която при планов процент за I качество 75 даде 93.7 за първото тримесечие на годината, а за април — 100 процента първо качество. При обявление за признание на плана за 1960 година с 0,26 процента постигна 0,51.

Златни страсти от легона на едно златно трудолюбие. Двадесетте години най-добрите казани са отделили на Мюмоне. Едно, обаче, те не могат да поклат — величавото сърце на Мюмоне, горещият устрем в него в дните пред славната 20-годишнина на социалистическата революция у нас.

Генчо МУСИНСКИ

Слънцето и красотата на Грузия

От няколко дни големи афиши и листовки привличаха вниманието на гражданите. Голям бе интересът към световноизвестния заслужил ансамбъл за народни танци на Грузия, който за втори път, след близо 14 години, гостува в окръга. Художествени ръководители на ансамбъла са народните артисти на СССР Нино Рамишвили и Илко Сухшвали.

На площад „Велчова завет“ вчера се бяха стекли много граждани. Военната музика свири маршове. От комсомолните автобуси слезоха усмихнати млади хора. Една интересна подробност: най-

младата артистка в ансамбъла е Мана Абарзадзе. Тя е едва 16-годишна. А вече е студентка. Най-възрастният е едва на 29 години. . .

Топло приветствуват пратениците на братска Грузия заместник-председателят на изпълкома на Градския народен съвет Стефан Понев.

На приветствието отговори от името на ръководството на ансамбъла Георгадзе.

А вечерта в летния театър бяха заети всички места. Всички с нетърпение очакваха започването на концерта. После за два часа сякаш се пренесохме в Грузия. Таки-

ва пленителни бяха танците на нашите скъпи гости. Ту лирични, ту сватбени народни. С такива нестихващи аплодисменти бе изпратен „Танцът със саби“. Това бе такава чудна феерия. . . Но гали този танц бе най-хубавият. Трудно може да се отговори сега на този въпрос. Та на нас всичко така много се хареса! И ръкопляскахме дълго, дълго не само на Придон Сулаберадзе, Сенту Омилдзеве, Тама Халдзеве, на художествен ръководител на ансамбъла Нино Рамишвили. . .

Не! Всички, всички играха така хубаво тази вечер. И за всичко това благодарим на нашите скъпи гости.

От името на присъстващите, на гражданите на Велико Търново, секретарят на Градския комитет на ДКМС Петър Иванов изрази възторг и поздравилите гостите за този прекрасен концерт. И пак цветя много цветя.

Ние никога от тези млади хора не познавахме. А се разделихме като с добри, скъпи приятели. С братя. Толкова очарователно близко бе изкуството, което ни показаха съветските артисти. Сякаш усетихме топлината на слънцето и красотата на Грузия.

С вяра и ентузиазъм

ПОЛКОСЕНОВЧАНИ с вяра и ентузиазъм прегърнаха поставените от Партията задачи — битът и културата на нашето село да се издигне на равнището на градовете. И наистина, през годините на народната власт е направено много. Израснаха стотици хубави двуетажни къщи, красива детска градина.

През времето на турското робство с. Полски Сеновец е останало с чисто българско население. То е било будно и революционно настроено. Още през 1837 г. за тук е било открито килийно училище. Първите учители са неизвестни. По-късно — през 1854 г. учителствувал Сава Михайловски от Велико Търново. А учителят от 1871 г. Георги Ябанджиев е бил един от организаторите при посрещането на братята-освободители.

За повдигане борческия дух на полкосеновчани важна роля е изиграло читалището, което има свой печат от 1873 година.

Идва дългоочакваното освобождение от братята-руси. Но скоро след това започва новото, буржоазното робство. Селските лихвари изсмукваха потта и кръвта на полкосеновчани и ги довеждаха до просешката тояга.

Българският народ отново

ОБЩИНА ПОЛСКИ СЕНОВЕЦ

ПО ВЕРЕН ПЪТ

ГОРДИ от постигнатите успехи в борбата за изграждане на социализма, кооператорите и механизаторите от с. Полски Сеновец се готвят за достойна среща на 20-годишнината от победата на социалистическата революция. Израз на тази готовност е ентузиазмът, с който те възприеха лозунга на ЦК на Партията „На всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностанския план за 1964 година, за предсрочно изпълнение на Четвъртата петилетка“. По бригади, ферми, звена, кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС обещават възможностите за производство на допълнителна продукция, за подобряване на качеството, за снижаване на себестойността, за икономии на материали, труд, гориво, електроенергия, средства. Коопера-

торите дадоха допълнителни обещания да се произведе продукция за 227 640 лв. над плана.

Дълбоките преобразования, които станаха след Девети септември във всички области на живота в нашето село изпълват сърцата ни с патриотична гордост.

Какво постигнахме в нашата община през изминалите двадесет години и особено след Априлския пленум на ЦК на БКП през 1956 година?

През годините на народната власт трудещите се са закупили 1549 радиоапарата, 112 телевизора. Радиофицирани са трите села от всичките четири В Полски Сеновец са свързани с радиоточнически домацинства.

До народната победа на 9. IX. 1944 година мотори и леки коли в общината нямаше. В годините на народната власт

нашите кооператори закупили за личните си нужди 379 мотора, 20 леки коли. Във всяка къща има по един-два гардероба, електрически перални, електронагревателни уреди и други, които навлизат широко в бита.

Търговската сграда в с. Сашево

През годините на народната власт се направи голяма крачка напред по отношение на зеленото строителство. Има вече шест паркови градини върху 60 декара площ, които служат за отход на кооператорите. В тях има открити 3 градини-ресторанти.

Преди Девети септември в нашите села не можеше и да се говори за медицинско обслужване. Само в П. Сеновец и Куцина имаше по един фелдшер. През годините на народната власт здравната мрежа много се разшири. Ние имаме вече четири здравни служби. Към тях има два зъболекарски кабинета, три родилни дома. В системата на здравеопазването работят четири лекари, двама зъболекари, три акушерки, един фелдшер, три медицински сестри и седем санитарии, или общо в здравната мрежа работят 20 човека.

Голям тласък се даде на народното образование. Към всички наши училища се открия осми класове, създаде се добра материална база, обзавежда се три политтехнически работилници с най-модерни съоръжения в новопостроените

сгради към училищата. Обзавежда се кабинети по различни дисциплини. Няма вече деца извън училището.

Не изостава и благоустрояването и хигиенизирането на населените места. Построени са над 1000 нови къщи, а останалите са ремонтирани и обзаведени. Рядко се вижда вече стара къща.

Разгърна се на широк фронт общественото строителство. От 1959 година досега са построени една детска градина в с. Полски Сеновец, разширено е училището в с. Сашево, изградена е нова читалищна сграда в с. Куцина с 350 места, две политтехнически работилници, железопътна спирка в с. Полски Сеновец, търговска сграда в с. Сашево, три фурни, асфалтирани са над 15 000 кв м улици и др.

Отнесените към историята двадесет години не са много, но за едно-две поколения те съвсем не са малко. Особено като се имат предвид постигнатите успехи.

Христо ЧЕРВЕНКОВ
председател на Общинския народен съвет в с. Полски Сеновец

Слънчевият детски дом в Полски Сеновец.

КАКВО НИ ДАДОХА 20-ТЕ ГОДИНИ

НЯМА ГО ВЕЧЕ старото село, жителите на което притежаваха само по парче земя, която обработваха с дървени рала и засяваха на ръка. Мина времето, когато беше мейта да имаш радио, да притежаваш мотоциклет, телевизор или лека кола.

С народната победа на 9 септември беше премахната един път завинаги сивовивата бродя. Укрепна новото, свободното общество, което се бори съзнателно за светлото бъдеще — комунизма.

Сега извор на материалното и културното благополучие на трудещите се от Полкосеновската община е трудовокооперативното земеделско стопанство.

во „Георги Димитров“, което обединява четири села: Градина, Сашево, Куцина и Полски Сеновец.

Трудовокооперативното земеделско стопанство притежава 71 000 декара обработваема земя, комасирана в 169 блока, а в помощ на човека за обработването ѝ са пуснати 61 трактора приравнени към 15 к. с. Основните средства на стопанството за 1963 година са вече 3 969 000 лева срещу 2 298 000 лева за 1959 година. През 1963 година стопанството произведе и предале на държавата

изведе и предале на държавата и кооператорите селскостопанска продукция за 7 373 000 лева — с 3 306 000 лева в повече от 1959 година и натрупа за фонд „Гарантирано заплащане труда на кооператорите“ 785 000 лева. Това свидетелствува за укрепване на финансовото състояние на ТКЗС и за създаване условия за по-съвършена форма на заплащане труда на кооператорите.

Сега кооперативното стопанство произвежда 748 тона месо, 20 тона вълна, 1232 тона мляко, 1 295 000 яйца, 4562 тона зърнени храни, 9026 тона зеленчуци и то със себестойност по-ниска от изкупната държавна цена. Това донесе на стопанството за 1963 година повече от 1 100 000 лева печалба.

Изключително бързият ръст в последните години ние виждаме като резултат на историческите решения, които взе Априлският пленум на Централния комитет на БКП.

За двадесетте свободни години в кооператива раснаха и

се възпитаха новите хора. Те са квалифицирани работници, които прилагат с умение и старание новостите на агротехническата наука, които непрекъснато се учат. Само за 1963 г. в агро и зоотехническите курсове, школи и учебни звена се учеха 700 души кооператори. За големи успехи в производството за тези двадесет години са наградени 70 кооператори с различни трудови отличия. Сега трудят на всеки и добре възнаграден. Средно годишно на работоспособен кооператор през 1963 година е изплатено по 1085 лева, или на човека се падат по 481 лв.

Две последователни години стопанството е национален първенец по памукпроизводството и носи преходното червено знаме на Министерския съвет.

За ръста на материалното благосъстояние на кооператорите от района говори и фактът, че само за 1963 година те са закупили продоволствени, промишлени и хранителни стоки за над 1 547 000 лева и са натрупали спестявания в ДСК към 1 856 507 лева. Няма вече дом без радиоапарат, мотор или велосипед, 20 леки коли са собственост на наши кооператори.

Постигнатото през тези двадесет години е много. Но нашите възможности и резерви не са използвани докрай. За осъществяване на дело двадесетгодишната програма, приета от Осмия конгрес на Партията, е необходимо с още по-сплотени редници, с ентузиазъм и плам да вървим напред. По такъв начин ще създадем необходимите предпоставки за преминаване към комунизма.

Манол СТ. ТАНГЪЛОВ
председател на ТКЗС „Г. Димитров“ с. П. Сеновец

Читалищната сграда в с. Куцина.

Деспевци, ту и Червенкови, ту и Рускини. Пред тях той говореше без почивка, а в това време тетрадките постепенно се изпълваха с изписани листи — учеха се хората, и през зимата старателно се учеха на лозарство.

Вечер пък отново потичаха от къщи на къща. Събираха се пред някои от телевизионните екрани в своите домове и до късно гледаха, говореха, припомняха живота си. „Цяла зима както цяло лято, цяла пролет, както цяла есен по гроздобер, те бяха заедно...“

В СЯКА ГОДИНА нови, по-големи цифри красят досието на звеното. При план 900 кг. грозде от сорта „Болгар“ през изминалата есен набра по 1907 кг. От сорта „Гъмза“, вместо по 800 кг. прибра по 1400 кг. от декара. За много хора от селото, от общината е чудно къде се крие тайната на тия успехи. Обикновени жени, като Руска, Минка и Мара, като Тотка и Йорданка, обикновени хора, като бай Петър и дъщеря му Евтимия, това е то шесто звено. Но всички те стоят така близо един до друг в труд и отход, в радост и тревога, че силата им се удвоява, утвърдява. Петте пръста на ръката можете ли разкъсат? Не, те са неделимо цяло! А свити в юмрук можете ли ги надви? — Трудно ще ви бъде!... Та, така е и с това звено.

Блага ИОРДАНОВА

Неделимо цяло

РАЗКАЗВА ЛИ СЕ за Руска, непременно се разказва за звеното ѝ и, обротно, става ли дума за шесто звено от лозарската бригада на Атанас Тишев от село Полски Сеновец, то първо се заговаря за звеноводката Руска Стефанова Станчева. Години наред тази слабица, още млада жена с ласкава поделка и приятно звънящи глас беше звеноводка в полето. През 1961 година дойде при лозарите. Скримна и сърбена, отзивчива и сериозна, тя скоро завладя сърцата на хората. Като че беше вчера, когато дойде за първи път, а сега с всички тия хора представлява едно цяло, за което има толкова неща да се кажат.

Руска поде първия разговор:

— Знаете ли какви хубави неща има в звената на Миланка Карабелова и Тотка Миланова — както се борят за звеното „Звено за комунистически труд“?!

И решиха: „Ще се борим и ние!“

В стаята на партийния секретар се стурнаха по-развиващи от всеки друг път, с очи по-възторжени и блестящи комунистички от шесто звено Руска Станчева и Минка Терзиева.

— Колю, — обзърнаха се те към секретаря Колю Азенов — нашите хора решиха ли се борят за звеното. Ще дойдеш ли да ни обясниш някои неща?!

На другия ден стояха дълго под рехавата сянка. Въпросите към партийния секретар се сипеа един след друг. После започнаха предложенията. На малкия, измачкан от дълго носене в джоба на работната дреха, лист се напичаха дума след дума: „Обещание на шесто звено при лозарската бригада в село П. Сеновец за извоюване на звено“.

нието „Звено за комунистически труд“.

Оставаше думите да станат дела.

САМО 32 ДЕКАРА е тесноредното лозе на звеното. В него машина не може да влезе. Трябва цял ден с пръскачка на гръб да се обикаля. Никой от жените в звеното не беше се занимавала с пръскане, а беше такава време, че дните, часовете решаваха колко грозде през есента ще се събере. Бай Петър-пензионерът, най-старият приготвил разтвор, наля го в пръскачките. Поеха ги Руска и Минка — комунистките. Трета се приближи Мара Деспевца. Когато сложи тежката машина на гръба си и спокойно тръгна между редовете, тя се провикна:

— Какво ме гледате, ма, жени? Зер мислите — де ли Мара е виждала работа у Деспевци. Че то богатството ни тогава, дето уж замислих се, смятахме, беше само лакомията за много декари. Сега, сега сме богати, сега!

Само Минка не чу думите ѝ. Тя беше най-отзад. Чувстваше, че тежката пръскачка стига гръдите ѝ, че сърцето ѝ бие с неравномерни удари. Краката ѝ бавно пристъпваха, но не се спираха. Съзнаването ѝ беше заето само с една мисъл: „Не! Не! Няма да спирам! Ти си комунистка! Не бива, няма!“

Изведнъж Минка усети, че някой повдигна на гръба ѝ машината.

— Стой, како Минке! Дай на мене! — тихо ѝ заговори Тотка Терзиева.

— Защо да ти дам?!

— Иди ти другите жени, там е по-леко...

— Че кой ви е казал, че искам по-леко?

— Какво Минке, каква си! Ами сърцето ти? Или искаш утре да легнеш?

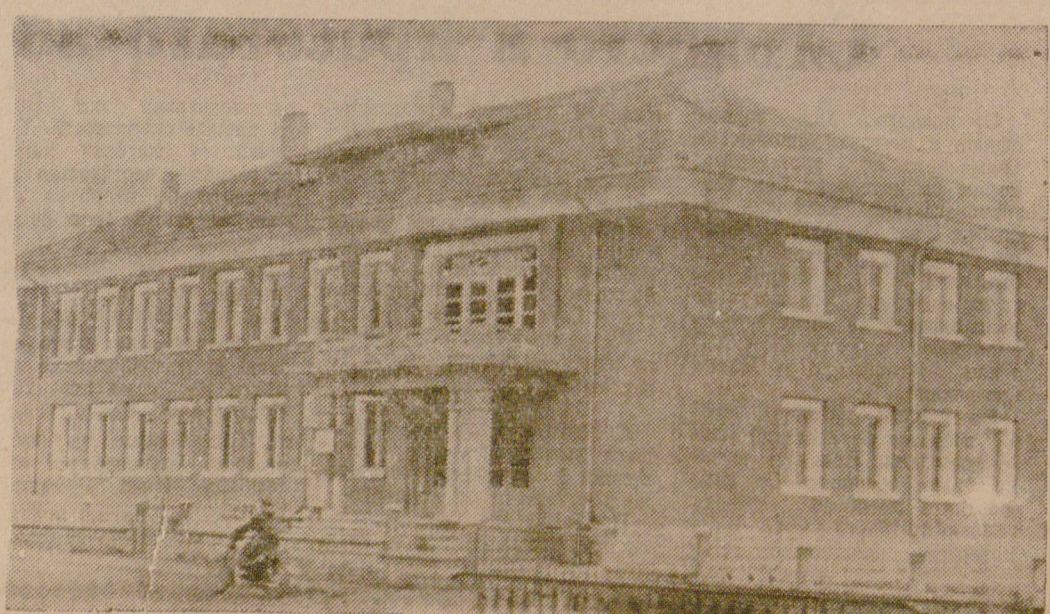
— Ех, сърцето си е сърце, Тотке... — въздъхна Минка

ОТ ВСИЧКИ ЖЕНИ само Йорданка Терзиева си няма стар човек в къщи. Прибере ли се — всичко макар на нейните ръце — и отгвене, и миене, и чистене, и изглаждане, животни. Йорданка, обаче, от няколко години работи към шесто звено на лозарите, звеното на Руска, това, което за една година, от 1961 до 1962 г., доказа, че заслужава името „Звено за комунистически труд“. И ето, другарките на Йорданка решиха: свърши ли основната работа за деня, тя да си тръгне.

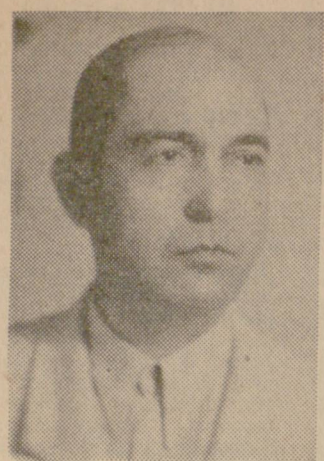
Макар и само минути понякога, но Йорданка ги има като скъп дар. През тях тя ще състави, ще прегледа домашните на малкия си син, а за голямата — войника — я писмо ще напише, я колет ще стегне. Скоро е рожденият му ден и по този случай цялото звено е замислило да го изненада с колет. Сред своите другари в казармата той ще извади бележката, на която пише: „От звеното на майка ти, звеното за комунистически труд“.

Може би, малкият син, петокласникът, е намерил най-точните думи, за да изрази всичко това. Той често кива: — Майко, колко гестри имаш! Първо — цялото звено...

ЦЯЛА ЗИМА бяха заедно. Бригадирът Атанас Тишев ги намираще ту у

Читалищната сграда в с. Куцина.

Нова книга на Атанас Смирнов

СЛОЖЕНА Е ПОД ПЕЧАТ книгата „Избрани стихотворения“ на нашия добър приятел и редовен сътрудник, нещатен консултант на вестника по литературни въпроси, писателя **Атанас Смирнов** от Дряново. Книгата е издание на „Български писател“.

Тук поместваме две от стихотворенията, намерила място в книгата. Едното е писано преди 23 години, месец след като немско-фашистките орди на 22 юни 1941 година нападناха вероломно Съветския съюз.

ВETERАНИ

Под стоманения похлупак
на фашизма живеем зарити,
дето като предпротетен злат
пикнат песните и новините.
И когато за тебе, страна,
заговорим, сякаш тогава
бъи сърцето и пламва една
неизгладна главна под жаравата.
Ти се борих, Чернее пръста
и потрепва тревожно тревата,
Там, където се лее кръта
на народната армия, свята.
Нощем, щом като звездният вир
се разликоса от хищници — гости,
зазаява по степната шир
на селата огромният костер.
Но ти пак се надигна, страна!
Пейт пак телеграфните жици.
И под старите ти знамена
преминават съветски войници.
Те върват на решителен бой.
„Смърт за смърт!“ — всеки поглед говори.
На борбата пламтият зной
ги зове в своя друг нанагорен.
Като възглед съдната гори
мът и води дената събрани
и с немощна десница дори
носят своя байрак ветераните.
Закалени сред огнени дни,
те дочакват великото време —
да се бият, когато кълни
на свободното бъдеще семето.
... юли, 1941

На гроба на баща ми

Сега и слушам как ми дума
лика ти от цимента сив:
— Лежа си тихо аз край друма —
във ербицията кът красив.
При мене идваш ти, несен,
плечен от друга красота —
стиха от новата ти песен
за моята гостенка — смъртта.
(Умряла, ... Градчето го познава
— бай Стефан свърши своите дни —
и, без да иска, заблестява
сълза по бледите страни. ...)
Излишно, Нека бъде строя
на твоя стих мъжествен строй.
Потрябна ли — и ние в боя
ще влезем — мъртвите във бой!
На гроба ми, едва наболи,
пострелят вие цветя,
Живота ми, живял в неволи,
в тях с нова сила раздвоя.
Преди да чуя от „Аврора“
гърма, живях аз с мрачен лик
Но ти у нас доведе хора
све светъл взор и твърд пестник.
И с тях ти — комуниста — растна
и оббоя се и моя смърт.
Във септемвриската утрин ясна
плауцяха знамена навън.
...
Стъпни се, ... Нищоко не дума
лика ти от портрета бял,
а само введеш глът от друма
се носи в къра запустял.
... 1964

НАШИТЕ ЛЕКОАТЛЕТКИ НА ФИНАЛА

възбужда човек, когато по стомановата pista две състезателки летяха устремно напред и прескоха едновременно финала с доброт време — 12.9 секунди. Та това бяха нашите слади, надеждни лекоатлетки Гинка Иванова и Маргарита Пенчева. Освен две челни места и 11 точки за отбора, този резултат означаваше нова, съществена поправка на окръжния рекорд и то само двадесетина дни след последното му подобряване (13.1 сек. на Г. Иванова в НР Румъния). А когато двете състезателки дублираха успеха си на 200 м, гладко бягане и финишираха първи — Г. Иванова с 27.4 м. Пенчева с 27.1 секунди, триумфът на най-добрите спринтьорки в окръга бе наистина пълен. Защото Гинка Иванова и в тази дисциплина постави нов окръжен рекорд (старият — 27.3 сек. на същата състезателка), а Пенчева надвиши личното си постижение!

Висока оценка заслужиха и останалите наши състезателки. Многократната окръжна рекордьорка Росица Рапева и сега се наложи безапелационно в скока на дължина — 5.06 метра. Тя зае първото място (заедно с Р. Байчева от Русе) и на 80 метра бягане с препристъпия с време 12.5 секунди, с което покри нормата за I спортен разред. С такъв успех се поздравиха и опитните лекоатлетки — Пенка Пайова и Мария Грънчарова, които заеха първите две места в мятането на диск с постижения 40.21, съответно 40.03 метра. При гласането на голите тези две наши състезателки отново застанаха на първите две места, този път в обратен ред: 1) М. Грънчарова с 11.73 м., 2) П. Пайова с 11.71 метра. На 800 метра гладко бягане В. Кири-

лова успя да се нареди на второ място на 1 секунда след победителката (2.35.4 мин.).

Така нашите жени изковаха една от най-хубавите си победи в големи спортни битки и заслужиха високата чест да участвуват в заключителните състезания на спартакиадата.

Упорито се стремяха към тази цел и нашите лекоатлети. Още на 100 м. гладко бягане Н. Николов даде 11 секунди и донесе първата победа за отбора. С време 11.2 А. Чернококов е трети. И двамата покриваха (разред. Дачо Дачев) приятна изненада в скока на височина и с постижението си — 186 см. зае второ място, като заедно с това постави и нов окръжен рекорд (стр. р. 183 см.) и покри нормата за I разред. Дългогодишният състезател В. Бояджиев отново напомни за себе си, като гласна голето на 13.51 м. и убедително се нареди на първо място. Отлично се представиха: Ал. Генчев (първи на троен скок с 13.93 м. и 200 м. гладко бягане с 23.00 сек.), Йорд. Грозев — победител на 400 м. с препристъпия с време 58.9 сек. и на 800 м. гл. бягане с 2.02 м.

Наистина, когато завърши и последната спортна дисциплина, авансът между водещите русенци и нашия отбор бе чувствително намален. Но все пак със 137.5 кои 112 точки се наложиха лекоатлетите от Русенски окръг, които придобиха правото да участвуват във финалите на Републиканската спартакиада.

Останалите мъжки отбори се подредиха така: 3) Габровски 72.5; 4) Разградски с 27.5 т.; 5) Търговишки с 9 т.

Ето и крайното класиране за жени: 1) Великотърновски окръг с 82 т.; 2) Русенски със 70 т.; 3) Габровски 24 т.; 4) Разградски 5 т.; и 5) Търговишки — 0 точки.

И едно мнение — на съзидания треньор Научо Буков, който присъствува на състезанията: „Показаното равняе. Но още много се иска от състезатели и треньори по техническото и тактическото умение. Великотърновският отбор може да се представи достойно на финалите“.

Ал. ГЕОРГИЕВ

В „А“ РОГ

ПРЕД РЕШИТЕЛНО ИЗПИТАНИЕ

Тежка и отговорна задача имат сега футболните от „Локомотив“ (Г. Орхановица). В последния кръг от първенството на единната група те ще гостуват на „Марек“ в гр. Станке Димитров. Само при победа в това състезание, те могат да разчитат сигурно на запазване мястото си в групата на майсторите!

Такъв е основният извод от състоялата се в неделя среща на локомотивци с един от най-добрите състави в групата — отбора на досегашния републикански шампион — „Спартак“ от Пловдив. През 90-те минути на този двубой домакините хвърлиха много сили, стремя се да покажат всичко, на което са способни. И все пак, постигнатото не може да ни задоволи. Още в 7-та минута една грешка в крайната отбрана позволи на Генов от „Спартак“ да открие. И това тягостно 0:1 се задържа почти до края на състезанието. То тегнеше над състезатели и зрители, отразяваше се на психиката, на всички акции на домакините.

А гостите упорито бранеха преднината. Според нас, и не със съвсем спортнически средства. Нима е редно за отбора от класата на „Спартак“ да прилага дразнещо бавене и разкарване на топката почти през целия мач?

Все пак, малко преди края на срещата, чрез Божков равенството бе възстановено. Отново блясък, надеждата, че кризата ще бъде изживяна, че отборът ще се мобилизира още по-пълно, за да се завърне с успех от Станке Димитров!

Това е пожеланието на трудещите се от окръга!

„ЕТЪР“ — „АРМИНА“ (БИЛЕФЕЛД-ГФР) 2:2

Очакваната с интерес от любителите на футболната игра международна среща на гостуващата в страната ни отбор на „Армина“ от гр. Билефелд — Германска федерална република с „Етър“, привлече зачевар на градския стадион във Велико Търново над 10 000 зрители.

Още първите ходове се ока-

заха успешни за етърци. Те съумяха да използват първоначалното смущение на гостите и в третата минута вече водеха с 1:0. Весно Генов направи хубав пробив отлясно, центрира, топката попадна у Ст. Петров, който небавно я насочи към вратата на гостите — тук тежен бранител, в желанието си да я из-

чисти, я доваря в мрежата на Трибел.

След едно спорно отсъждане на главния съдия Гайдаров (София) за нарушение на Н. Иванова (1.Е), от наказателен удар излезе очертанията на наказателното поле, Гамон (11) насочи точно топката и притичащият отлясно Гирш (3), с глава изравни — 1:1. В 17-та минута една бърза акция на Гамон и Даман позволи на последния да изведе отбора си напред — 2:1. Три минути преди края на полувремето, от 11-метров наказателен удар, Ст. Петров изравни — 2:2.

В тази среща гостите показаха добро владение на топката, умело използване на празните пространства в терена, съобразяване с игровата обстановка. У етърци се чувствуваше умора от състоялата се шампионатна среща и играта им не бе убедителна. Краен резултат — 2:2. Ал. ТОШЕВ

ЗВЕЗДООБРАЗНА ЩАФЕТА

Звездообразната туристическа щафета „20 години народна власт и 15 години световно движение за мир“, организирана от Българския туристически съюз и Националния комитет за защита на мира, на път от красивия черноморски град Варна пристигна в старинния гр. В. Търново на 21 юни.

Пред пощенската палата бе устроено тържествено посрещане, на което се бяха стекли много граждани. От името на Окръжния комитет за защита на мира и Окръжния съвет на БТС другарят Станко Сираков топло приветствува носителите на щафетата и им пожела добър път.

Репорт-обещание от туристите на окръга прочете участник-колоездач. Той отчете, че досега над 15 хиляди пламенни родолюбци са участвували във всенародния туристически марш по партизанските пътеки. До Девети септември броят им ще нарасне на 40 000. Туристите от окръга обещаваат три дружества и 30 секции да станат образцови, броят на членовете

да се увеличи с още 2000, да наберат и предадат 250 тона билки и диворастищи плодове и др.

На другия ден колоездачите от окръга отнесоха щафетата до Габрово, откъдето ще замине за легендарния връх „Булдучка“, а оттам — до рождбата на българо-съветската дружба — Кремиковци.

Ив. МАРИНОВ

Практическо селскостопанско училище

с. Карисен — Гьовновско

ОБЯВА

Дирекцията на училището съобщава на интересувашите се, че през учебната 1964/65 година ще се приемат момичета и момчета със завършен VII и VIII клас.

Курсът на обучение е двегодишен. Завършили те училището получават специално образование по ЛЮЗАРСТВО и могат без приравнителен изпит да продължат задочно и завършат средно образование в техникум по специалността, след което могат да следват във висши учебни заведения.

КАНДИДАТИТЕ ПОДАВАТ МОЛБА ДО ДИРЕКТОРА НА УЧИЛИЩЕТО НАЙ-КЪСНО ДО 20 АВГУСТ 1964 год., КАТО ПРИЛАГАТ СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

1. СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ В ОРИГИНАЛ;
2. АКТ ЗА РАЖДАНЕ;
3. ДОКУМЕНТ ЗА ЗДРАВООСЛОВНО СЪСТОЯНИЕ (МЕДИЦИНСКО);
4. АВТОБИОГРАФИЯ;
5. ДОКУМЕНТ ЗА ПРЕДИМСТВО (ако кандидатът има такова).

Приетите кандидати ще бъдат уведомени писмено след 5 август. За изяснение на приетите кандидати може да стане личн о в канцеларията на училището, или писмено с изпращане на документите по пощата. Зап. ването ще продължи до 25 АВГУСТ до 10 СЕПТЕМВРИ 1964 год.

КУРСИСИТЕ СЕ ПОЛЗУВАТ ОТ БЕЗПЛАТНА ХРАНА И КВАТИРА.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 23-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Народен печат и дописници“ — 23-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит. ху. мор и сатира“ — 23-28; отдели „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотоаппарат 24-59; коректори и дежурен редактор 24-89.

РЕВМАТИЗМЪТ В ДЕТСКАТА ВЪЗРАСТ

ните признаци са повишаване на температурата до 38—39 градуса, изпотвяване (пота се в повече случаи кисела), отпадане, побледняване, безапетитие, неспокойни болки в корема и редица други признаци в зависимост от това, кои органи са засегнати от болестта.

При ревматизма могат да се засегнат различни органи в човешкото тяло: стави, сърце, нервна

Закаляването

Закаляването е най-ефективно средство за предпазване на децата от ревматизъм. Разходките на чист въздух, системното закаляване на слънце, съчетано с приятните игри и преди всичко със спортването са закон в детската градина в с. Никоп. В тези дни децата прекарват по-голяма част от времето си на открито.

Снимка: Ив. Воденичаров

система, бели дробове, черен дроб, корем, кожа, сухожилия и др. Най-често се засягат сърцето, ставите и нервната система и в зависимост от това се различават главните три форми: сърдечна, ставна и нервна. В повечето случаи признаците на тези три форми се съчетават и комбинират помежду си.

След около един-два-три месеца от началото на заболяването настъпва вторият период на рематичния заболяване — подострият период, през който рематичните прояви започват да намаляват, болките и подуването в ставите изчезват, пулсът и температурата се нормализират, бледостта на лицето се изгубва. След около 5—6 месеца от началото на болестта настъпва третият период — на остатъчните явления или междупристъпен период. През течение на него вече се наблюдават окончателно оформилите се увреждания на сърцето, порок на сърдечните клапи, трайно увреждане на сърдечния мускул, срастване на външната сърдечна обвивка (перикарда) със сърцето и други.

Ревматизмът в детската възраст е заболяване, което се характеризира с голяма склонност

към появяване на новы последващи пристъпи и много често изостряне на процеса.

Протичането на ревматизма у децата има по-характерни особености: пристъпите са по-тежки, траят по-дълго време, повтарят се на по-къси периоди от време; сърцето се засяга почти при повечето заболявания; протичането на ревматизма е с по-голямо многообразие и сравнително често се

усложнява, прилагане на общи оздравителни мероприятия за укрепване здравето на децата.

Закаляването, широкото и постоянно използване на слънцето и въздуха заемат едно от първите места в предпазните мерки. Закаляването на децата трябва да започне от най-ранната детска възраст и да се провежда постоянно като се използват физическите упражнения, спортът, различните игри и пребиваването по възможност по-дълго време на чист въздух.

От голямо значение са водните обтирания с вода със стабилна температура, които трябва да започнат от топлия сезон и да продължат през цялата година, въздушни и слънчеви бани, облъчвания с ултравиолетови лъчи. За облъчване с ултравиолетови лъчи (кварцови лампи) е открит фотариум в детската консултация на детското отделение при Окръжната болница, който ще играе съществена роля в това направление.

За закаляването и приспособяването на детския организъм към околната външна среда имат значение също така и обектното и обуките. Обектното на детето трябва да бъде удобно и да отговаря на сезона. Дрехите трябва да предпазват от охлаждане и прегряване. Обувките да са по възможност с подметки от гън, тъй като гъмените подметки държат ходилата влажни и студени, което по рефлекторен път създава условия за често боледуване от ангина.

За закаляването на децата важна роля имат детските ясли, детските градини, пионерските лагери и площадки, училищата и други, където е необходимо постоянно, близък и вещ медицински контрол от здравните работници при активната помощ на възпитателите.

За правилното развитие на детето и укрепване на неговото здраве, за предпазването му от заболяване от ревматизъм огромно значение има пълноценното разнообразно хранене. Режимът, съобразен с възрастта на детето, също така е важна предпоставка.

Особено са необходими предпазни мерки по отношение на онзи деца, които са склонни към заболявания от хрема, често позарящи се ангина, бронхити, особено в предучилищната и ранната училищна възраст. От голямо значение е оздравяването на хронично възпалена сливица, зъби и др., които повишават чувствителността на организма и допринасят за появата на ревматизъм. Препоръчителна е теца от ревматизъм се взема като по-близко и системно наблюдение (диспансеризация), от съществителни здравни работници, като периодически им се правят изследвания, прегледи, за предпазване от ново изостряне на процеса и за отстраняване на всички неблагоприятни фактори в техния бит и среда. Родителите на диспансеризирани деца трябва да проявяват по-голяма активност в това отношение.

Едно от предпазните мероприятия е повишаването на защитните сили на детския организъм, осигуряване на хигиенни битови

д-р ДИМИТЪР МАРИНОВ
зам. детското отделение при
Окръжната болница Велико
Търново